

எனன் என்பதனை முதலிலேயே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1. 0000000000000000 000000000000000000 0000000000 00000000 -0000 000000000000

வாழ்க்கை பற்றிய நோக்குநிலைகளை முக்கியமான இரு வகைகளில் அடக்கலாம். அவற்றுள் முதலாவது நிலையானது கணவன் >மனைவி> பிள்ளைகள் மற்றும் சூற்றத்தினர் ஆகியோரை உள்ளடக்கியதான 'குடும்பம்' என்ற கட்டமைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையாகும். மறைபடி குடும்பக்கட்டமைப்புசார் நிலையே தமிழில் இல்வாழ்க்கை எனப்படுகிறது. இதிலே உலகியல் சார்ந்த நடமாற்றை அனுபவங்கள், அவைசார்ந்த அற-ஓழுக்க நியமங்கள் மற்றும் குடும்பத்துக்கும் சமீகத்துக்கும் ஆற்றவணேடிய கட்டமைகள் முதலியன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இரண்டாவது நிலையானது 'குடும்பம்' என்ற கட்டமைப்பை ஏற்காத - அதாவது அதற்குப் புறத்தே நிற்கும் - நிலையாகும். இந்த நிலையானது மறைபடி உலகியல் சார் அனுபவங்களினின்று விலகிநிற்பதாகும். குறித்த சில அற - ஓழுக்க நியமங்களைப் பேணிக் கொள்வது மற்றும் சமீகத்துக்கான சில கட்டமைகளை ஆற்றுவது ஆகிய எல்லைகளையுடன இந்த இரண்டாவது நிலை நிறைவுபெற்றுவிடுகிறது.

இவ்வாறான நிலையே தமிழில் துறவுநிலை எனப்படுகிறது. திருக்கூறள் மறைபடி இரு நிலைகளையும் பற்றி எழுத்துரதைத்துள்ளது. எனினும் இவற்றுள் 'இல்வாழ்க்கை' எனப்படும் 'குடும்பக்கட்டமைப்பு சார் வாழ்வியல்'லுக்கே அந்நிலை முதன்மை அளித்துள்ளது.

அந்நிலை அறத்துப்பால் என்ற முதற் பகுதியைச் சார்ந்த 38 அதிகாரங்களில் பெரும்பாலான அதிகாரங்கள் (20 அதிகாரங்கள்) இல்வாழ்க்கை தொடர்பான அறவியல் அம்சங்களையும் அநுபவ நிலைகளையுமே பேசுவன. இரண்டாம் பகுதியான பொருட்பால் கபீறும் அரசியல், பொருளியல் மற்றும் சமீகவியல் ஆகியன சார் செய்திகள் அனைத்தும் குடும்பக்கட்டமைப்பு சார்ந்த சமீக மனிதர்களின் மையப்படுத்தியவையேயாகும். மீன்றா வுதான காமத்துப்பால் முழுமையும் மறைபடி குடும்பக்கட்டமைப்பின் அடிப்படையிலான ஆண்பெண் (காதலன் -காதலி மற்றும் கணவன் -மனைவி)உறவுநிலைகள் சார்ந்த அநுபவங்களின் பதிவுகளாகவே திகழ்வனவாகும். அவ்வகையில் 20+70+25=115 அதிகாரங்கள் இல்லறவாழ்வாடன தொடர்புடையனவையாகும். அறத்துப்பாலின் ஒருபகுதியான துறவறவியலின் 13அதிகாரங்களும் பாயிரவியலில் இடம்பெற்றுள்ள நீத்தார்பெருமனை என்ற அதிகாரமும் மட்டுமே (13+1+14) குடும்பக்கட்டமைப்புக்கு அப்பாலான வாழ்வியல் பற்றிப் பேசுகின்றன. எனவே திருக்கூறளின் மிகப் பெரும்பாலான அதிகாரங்கள் இல்லறவாழ்வா சார்ந்தனவையென்பது வெளிப்படடை.

இவ்வாறாக திருக்கூறளானது, இல்வாழ்க்கை என்ற வாழ்வியல் முறைமைக்க்கு அதிகார எண்ணிக்கையடிப்படையில் முதன்மை வழங்கியுள்ளதுமட்டுமன்றி, கருத்தியல்

Written by - பரோசிரியர் கலாநிதி நா. சூப்பிரமணியன் -
 Wednesday, 04 July 2018 01:02 - Last Updated Wednesday, 04 July 2018 01:17

நிலையிலும் மூதன் மனை வழங்கியுள்ளது. அதன் சிலகூறள்கள், 'இல்வாழ்க்கையானது துறவுநிலையைவிட மலோனது என்ற பொருள் படும் வகையிலான கருத்துகளையும் முன்வைத்துள்ளன. பின்வரும் மனன்கூறள்கள் இங்கு நமது கவனத்திற்குக் குரியவையாகும். அவை:

“துறந்தாரக்கூம் துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தாரக்கூம்
 இல்வாழ்வான் என்பான் துணை” (கூறள் : 42)

“அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றிற்
 பனோய்ப்பு பறுவ தவென்” (கூறள் :46)

“இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
 முயல்வாருள் எல்லாம் தலை” (கூறள் : 47)

மறே சூட்டிய மூதலாவது கூறள், 'இல்வாழ்வானுடைய துணையை நாடிநிற்பவர்களில் ஒரு பகுதியினராகத் துறவிகளையே சூட்டிநிற்பது வளிப்படை. இரண்டாம் கூறளானது, 'இல்வாழ்வான் தனக்கூரிய அறவழிகளில் சயெற்பட முடியுமாயின் அதற்குப் புறம்பான எவ்வகை வாழ்க்கை மூறமைகளையும் அவன் நாடவெண்டிய அவசியம் இல்லை' என்ற பொருளையே தருவது. மனனாவது கூறளிலே, 'பிறவழிகளில் வாழ முயலும் எல்லோரையும் விட இல்வாழ்வானே தலையாயவன்' என்ற ஒப்பீட்டுக்குக் கூறிப்பை நனாகக் கமுகிற்து. மறே சூட்டிய இறுதி இரூ கூறள்களிலும் இல்வாழ்க்கைக்குப் புறம்பான மூறமைகள் என உணர்த்தப்பட்டுவதை கூறிப்பாக துறவு நறியையே சூட்டிநிற்பன என்பது உய்த்துணரக் கூடியதாகும்.

திரூக்கூறளின் இரண்டாம் பகுதியான பொருட்பால் கஹும் சயெத்திகள் அனதைத்துமே கூடும் பககட்டமைப்பு சாரந்த சமிக மனிதர்களையே மயைப்பட்டுத்தியவையையாகும் என்பது மலேபொதுவகையில் நனாகக் கப்பட்டது. அத்தொடர்பிலே சிறப்புநிலையிலான மலேதிக விளக்கமொன்று இங்கு அவசியமாகிறது.

பொருட்பாலில் இடம்பறெற்றுள்ள கூடிமை(96) மறும் கூடி சயெல்வகை (103)ஆகிய அதிகாரங்கள் கூடும் பவாழ்வியலை மயைப்பட்டுத்திய பண்புநலங்களையும் சயென் மூறகையையும் சூட்டிநிற்பனவகும். கூடிமை என்பது, 'கூடும் பவாழ்வகக் கூரிய சிறப்புப்பண்பு' என்ற பொருளையும் கூடிசயெல்வகை என்பது, 'கூடும் பவாழ்வியல் சாரந்த பண்புகளையே மமேபட்டுத்தும் சயெல்திறன்' என்ற பொருளையும் தருவன. 'நறகூடியில் - அதாவது பலதலைமூறகைகளாக நறபண்புகளையே பணைவரும் கூடும் பத்தில் பிறந்தவர்கள் இயல்பாகவே பழிபாவங்கள்க்கு அருசுபவர்களாகவும் நடுவூநிலமையையே பணைபவர்களாகவும் திகழ்வர்' என்ற கருத்து கூடிமை அதிகாரத்தின் மூதலாவது கூறளிலே எடுத்துதாரக் கப்பட்டதுள்ளது. அக்கூறள் வருமாறு:

“இறப்பிறந்தாரக் கண்ணல்லதில்லை இயல்பாகச்
 சபெப்பமும் நானும் ஒருங்கு” (கூறள் :951)

இதிலே இறப்பிறந்தார என்பதன் அடிச்சொல்லான 'இல்' என்பது கூடும்பம் என்ற இல்லற அமைப்பையே சூட்டிநிற்பது என்பது வளிப்படை. இவ்வாறான 'கூடும்பத்தையே பணைவதே - அதாவது கூடும் பவாழ்வின் சிறப்பம்சங்களையே பணைக்கொள்வதே ஒருவரது ஆளுமையே பண்புக்குப் பறும்மை தருவது' என்ற கருத்து கூடிசயெல்வகை

என்ற அதிகாரத்திலே இடம்பெற்றுள்ளது. இய்ப்பொருள்தரும் குறள் வருமாறு:

“நல்லாண்மனை என்பதொருவர்க்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மனையாக்கிக் கொள்ளல்” (குறள் : 1026)

திருக்குறளானது, 'வாழ்க்கைபற்றியநோக்கிலுள்ள' என்றவகையிலே 'இவ்வாழ்க்கை' எனப்படும் 'குடும்பக் கட்டமைப்பு சார் வாழ்வியல்' மூலக்கே மூதனமை அளித்துள்ளது. எனப்பதற்கு மலேதே தந்துள்ள விளக்கங்களே போதுமானவை.

இவ்வாறு, 'திருக்குறள்', 'இவ்வாழ்க்கை'க்குத் தந்துள்ள மூக்கியத்துவத்தைப் பற்றி ந்து கொள்ளும் நிலையில் அடுத்து, நாம் ஆய்வூநோக்கிலே தளிவிடபுத்திக் கொள்ளவேண்டிய மூக்கிய அம்சம், 'அந்நில' எழுந்த காலப் பகுதிக்கு முன்னரே அல்லது சமகாலத்திலே இவ்வாறான இவ்வாக்கைக்கு மூக்கியத்துவமளிக்கும் வறே சிந்தனைகள் இந் தியமண்ணிலே அல்லது உலகளாவிய நிலையிலே நிலவியுள்ளனவா? எனப்பதாகும். இவ்வாறான வினாவை எழுப்பும் நிலையிலே மூதலில், திருக்குறளின் காலம் பற்றிய ஒரு குறிப்பு அவசியமாகிறது. அவ்வாக்கம் எழுந்த காலம் தொடர்பாக ஆய்வூல்கிலே இதுவரை ஒத்தகருத்து உருவாகவில்லை. அதன் காலத்தை கி.மு. மூதலாம் நூற்றாண்டுவரை கொண்டுவரும் சிந்தனைகள் தமிழ் ஆய்வுச்சுழுவில் நிலவுகின்றன. ஆயினும் அவ்வாக்கம் சங்க இலக்கியங்களின் காலத்திற்குப் பிற்பட்டது என்றவகையிலும் பக்தியிலக்கியங்களின் காலத்துக்கு முற்பட்டது என்றவகையிலும் கி.பி.3-4ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்தது. அதாவது சங்கமரூவியகாலம் சார்ந்தது- எனப்பதே இக்கட்டுரையாளரின் நிலைப்பாடாகும். அவ்வகையில் குறிப்பிட்ட அக்காலகட்டத்தில் அல்லது அதற்கு முன்னர் மறேப்பி 'இவ்வாழ்க்கையை மூதனமைப்படுத்தும் சிந்தனைகள்' இந் திய நிலையிலும் உலக நிலையிலும் நிலவியுள்ளனவா? எனப்பதே இங்கு நம்முன் நிற்கும் வினாவாகும்.

இந் த வினாவைக் கான மூழ் நிலையிலான விடையை இந் த ஆய்வூரையில் முன்வைப்பது சாத்தியமில்லை. ஒப்பியல் நிலையிலான விரிவான பார்வைகள் மற்றும் விவாதங்கள் ஆகியவற்றின் பின்னரே இவ்வினாவைக் கான திட்டப்பாங்கான விடையைக் காண்பது சாத்தியமாகும். எனவே அவ்வாறான ஒப்பியல் நோக்கிலான விரிவான பார்வையில் கவனத்தினைப் பெறக்கூடிய அடிப்படையான சில மூக்கிய அம்சங்கள் மட்டுமே இவ்வாய்வு வுரை சூட்டிக் காட்டப்படவுள்ளன. இவ்வகையிலே மூதலிலே கி. பி. 4ஆம் நூற்றாண்டுவரையான காலகட்டத்தில் இந் தியமண்ணிலும் உலகளாவிய நிலையிலும் நிலவிய சிந்தனைகளின் பொதுவான நோக்கில்கைகள் நமது மூதற கவனத்துக்குரியவாகின்றன

2. 00.00.00000000 0000000000000000 00000000000000 000000 000 000000 00000000 000000000000 000000 000000000000 000000 000000000000 0000 000 000000 00000000 -0000000000 00000000

கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டுவரையான காலப்பகுதியில் இந் தியமண்ணிலும் உலகளாவிய நிலையிலும் நிலவிய சிந்தனைகளை அவற்றின் நோக்கில்கைகளின் அடிப்படையில் மீவகைப்படுத்தலாம். ஒரு வகையின், 'உலகத்தின் தோற்றம்', இரூப்பு மற்றும் அதன் இயல்பு ஆகியவை தொடர்பான அடிப்படமைசங்களை ஆராயும் நோக்கில் உருவானவையாகும். இன்னொருவகையின், 'இறைநம்பிக்கை மற்றும் அவை தொடர்பான சடங்காசாரங்கள்' ஆகியவற்றை விளக்கியுரைக்கும் நோக்கில் உருவானவை. மீன்றாவதுவகையின், 'மனிதநடத்தை மற்றும் வாழ்வியல் நிலைப்பாடுகள்' ஆகியவற்றை மையப்படுத்தி அறம் மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கும் நோக்கில்

உருவானவையாகும். இவ்வை மஹி ன்றும் தனித் தனியாக உருகியவையாயினும் நாளடைவில்
ஓன்றோடொன்று தொடர்புகொண்டு தம்மை வலுப்படுத்திக்கொண்டன. இது
மறேபடி காலகட்டம் வரையான சிந்தனைமரபுகளின் பொதுவான வரலாற்றுச் சிலநெறி
யாகும்.

'உலகத்தின் தோற்றம், இருப்பு மற்றும் அதன் இயல்பு ஆகியவற்றை ஆராயும்
நோக்கிலான சிந்தனைகளுக்கான மஹி ன்றிலகைகளை இந்திய வதேமரபிலும் கிரேக்கத்தின்
'யுனிக்' தத்துவவாளர்களின் சிந்தனைகளிலும் நோக்கியுணரமுடியும்.1
இறநைம் பிக்கை சார்ந்த சிந்தனைகளுக்கு முக்கிய மஹி ன்றாதாரங்களாக அக்காலப்பகுதியில்
திகழ்ந்தவை இந்தியமண்ணின் வதேமரபுசார் சிந்தனைகளும் மலேதைத்தேயத்தில்
உருவாகியிருந்த யஹி தமத கிறிஸ்தவ மத சிந்தனைகளும்மாகும். வடமஹி ன்றியில்
அமநைத் தவையான இருக்கு, யஜூர், சாமம், அதர்வணம் ஆகிய மஹி ன்றில் கள் அவற்றின்
வழிவந்த உபநிடதங்கள் மற்றும் புராணங்கள், இதிஹாஸங்கள், மனுஸ்மிருதி முதலிய
தர்மசாஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பஹி ன்றுந் தொகுதியே இங்கு வதேமரபுச்
சிந்தனைகள் எனச் சூட்டப்படுகின்றன. மறேபடி மஹி ன்றாவதான மனித நடத்தை
தொடர்பாக உருவானவை என்ற வகையிலே இந்தியமண் சார்ந்தவையான சமணம்,
பௌத்தம் ஆகியன முக்கியமானவை.

மறேபடி மஹி ன்றவகைச் சிந்தனைகளில் முதல் இரண்டும் பொதுவாக இல்வாழ்க்கை என்ற
கூடும் பவாழ்வியலின் தளத்தில் முளைவிட்டன என்றே கொள்ளப்படவேண்டியன.
அத்துடன் அத்தளத்தைச் சார்ந்ததுநின்றே வளர்ந்தவையுமாகும். மஹி ன்றாவதானசமணம்,
பௌத்தம் ஆகியன இல்வாழ்க்கைக்குப் புறம்பான தளத்தில் – குறிப்பாகத் துறவாநிலை
சார்ந்தவர்களின் பார்வையாக – உருவானவையாகும். இல்வாழ்க்கை சார்ந்த அனுபவ
நிலைகளை விமர்சிப்பதான பஹி ன்றகூடன் உருவானவை இவ்வை எனப்பதே அவ்வை எமக்குப்
புலப்படுத்தி நிற்கும் பொதுவான காட்சியாகும்.

இனி, மறேபடி மஹி ன்றவகைச் சிந்தனைகளையும் திருக்குறளின் இல்வாழ்க்கை தொடர்பான
பார்வையுடன் ஒப்பிடும் நிலையில் புலப்படும் பொதுமை மற்றும் வறேபாடும்
ஆகியவற்றை நோக்கலாம்

3. 0000000000 0000000000 ...

மறேபடி மஹி ன்றவகைச் சிந்தனைகளும் மலேதைத்தேயங்களின் சிந்தனைகளாக அறியப்பட்டவை
இல்வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவம் தொடர்பாகத் திருக்குறள் தருவது போன்ற விரிவான
செய்திகளை எடுத்துக் கூற முற்பட்டனவல்ல என்பது இங்கு நமது கவனத்துடன்
கொள்ளவேண்டிய செய்தியாகும். திருக்குறளை ஆய்வு நோக்கில் அணுகிய மலேதைத்
தேயத் தவர்கள் இத்தகைய சிந்தனைகள் அம்மண்ணில் நிலவியமைக்கான சான்றுகள்
எவற்றையும் எடுத்துக் காட்ட முற்பட்டதாகவும் எனது பார்வையைக் கட்டியவகையில்
தெரியவில்லை. அவ்வகையில் திருக்குறள் இல்வாழ்க்கை பற்றிப் பேசும் செய்திகள்
மறேபடி மலேதைச் சிந்தனைகளிலிருந்து வறேபட்டதாகவே
கொள்ளப்படவேண்டியனவாகும்.

இந்தியச் சிந்தனைகள் என மலேநாம நோக்கியவற்றுள் சமணம் மற்றும் பௌத்தம்
ஆகிய இரண்டும் இல்வாழ்க்கை சார்ந்து உருவான சிந்தனைகள் அல்ல என்பதையும்
அது சார்ந்து அனுபவநிலைகளை விமர்சிப்பதான பண்புடன் உருவானவை என்பதையும்
மலேநோக்கியுள்ளோம். உலகியல் அம்சங்களைத் துன்பியலாக அணுகுவதே

Written by - பரோசிரியர் கலாநிதி நா. சூப்பிரமணியன் -
 Wednesday, 04 July 2018 01:02 - Last Updated Wednesday, 04 July 2018 01:17

இவற்றின் பொதுவான நோக்கநிலையாகும். இவற்றுள் பௌத்தமானது உலகியல் வாழ்வதைத் துக்கம், துக்ககோற்பத்தி, துக்கநிவாரணம், துக்கநிவாரணமार्கம் ஆகிய தளங்களில் நின்றே தரிசிப்பது என்பது வலிப்படை. அவ்வகையில் உலகநிலையாமமை, வாழ்க்கைநிலையாமமை மற்றும் வினப்பையின் தொடர்ச்சிமுதலான கோட்பாடுகளை முன்னிலைப்படுத்துதல் மறேப்பி இரு சிந்தனைகளுக்கும்மான பொதுவான பண்புகளாகும். இவற்றின் பிப்படியில் இன்பியல் உணர்வுகளை இகழ்வது உடலை வறொப்பது ஆகிய எல்லகைகள் வரலை இவ்விரு சிந்தனைகளுக்கும் சனெற்றுள்ளன. இத்தொடர்பில் இரு சான்றுகள் மட்டும் இங்கே தரப்படுகின்றன.

“மூலலை முகமூறுவல் மூத்தனெறிவலை பிதற்றும்
 கல்லாப்புனமாக்கள் கவற்ற விடுவனலோ

எல்லாருங் காணப் புறங் காட்டுதிர்ந்துக்க
 பலலென்பு கண்டொழுகுவனே.” (நாலடியார்:45)

“வினயின் வந்தது வினகைக்கு விளவையது
 புனவைன நீங்கிற் புலால் புறத்திடுவது
 மப்பு விளிவுடயைது தீப்பிணி இருக்கை

 மக்கள் யாக்கை இது” (மணிமகேலை: 4 : 113,-15,20)

இவ்விரு பாடல்களும் ஏறத்தாழத் திருக்கூறலின் சமகாலத்தில் தமிழகத்தில் நிலவிய சமணம் மற்றும் பௌத்தம் ஆகியன சார்ந்த இலக்கியங்களின் பதிவுகளாகும். இவற்றின் பொருள் வலிப்படை. நிலையாமமை மற்றும் வினப்பையன் ஆகிய கோட்பாடுகளின் அடிப்படியில் இன்பியல் உணர்வுகளையும் உடலையும் வறொத்தொதுக்கும் பண்பை இவற்றில் நோக்கியுணரமுடியும் எனவே இவ்வாழ்க்கையின் அநுபவங்களையும் பொறுப்பு களையும் பற்றித் திருக்கூறல் பசேமும் செய்திகள் இவ்விரு சிந்தனைகளிலிருந்தும வறொபட்டவை என்பது தலிவாகவே தலிவதாகும்.

ஆயினும் சமணம் மற்றும் பௌத்தம் ஆகிய சிந்தனைகளுடன் திருக்கூறல் கொண்பிருக்கக் கட்டிய உறவை முழுதாகப் புறக்கணிகவும் முடியாது என்பதையுமிங்கு கூறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. அந்நிலைலே பொதுநிலையிலான அறம் மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகியனபற்றிப் பசேமிடங்களிலும் துறவுநிலை பற்றிய விளக்கங்களிலும் மறேப்பி இரு சிந்தனைகளின் சலவாக்கு உளது என்பது வலிப்படை. இத்தொடர்பில் ஆய்வாளர் பலரும் வலிவாகவே எடுத்துரைத்துள்ளனர். பௌத்தநிலான தம்மபத்ததின் சிந்தனைகளுடன் திருக்கூறலின் கருத்துகள் பல ஒத்துள்ளமையும் ஆய்வாளர் பலராலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு அவ்விரு சிந்தனைகளின் சலவாக்கானது திருக்கூறலில் பூலப்படும் நிலகைகளை ஆராய்ந்தறிய முறப்பட்டவர்களில் பலரும் அவ்வச சிந்தனைகளின் தளத்திலயே அந்நிலை உருவாகியிருக்கவேண்டும் என்றமுடிவுகளுக்கும் வந்துள்ளனர். கூறிப்பாக, பரமும் பானமயான ஆய்வாளர்கள் சமணம் சார்ந்த அறநிலாகவே திருக்கூறலை அடையாளப்படுத்துதியுள்ளனர். தொடர்ந்து அடையாளப்படுத்துதியும் வருகின்றனர்.

திருக்கூறலைச் சமணநிலாகக் கருதுவதை மறுத்து, பௌத்தத்தின்பால் அதனை

இட்டுவரும் வகையிலான விவாத நிலைப்பட்ட பார்வகைகளும் ஆய்வுலகில் பதிவாகியுள்ளன. 'திருக்குறளில் சமணமா?' என்ற தலைப்பிலே திரு. மருதமுத்து என்பார் எழுதியுள்ள கட்டுரை இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். 2

மறே சூட்டியவாறு சமணம் மற்றும் பௌத்தம் ஆகியவற்றுடன் திருக்குறளைச் சார்த்திக் காட்டும் வகையிலான முயற்சிகளை மறே கொண்டவர்கள் தொடர்பாக இங்கு நாம் வகைக்கக் கூடிய முக்கிய விமர்சனம், 'இவர்கள் திருக்குறள் இல்வாழ்க்கைக்கு அளித்துள்ள முக்கியத்துவத்தினை முக்கிய பிரச்சினை அம்சமாகக் கருதவில்லை' என்பதேயாகும். இவர்கள் அந்நிலை ஒரு அறநிலாக மட்டுமே தரிசிக்கமுற்பட்டார்களே. அதனை, 'ஒரு வாழ்வியல் நிலாக அதாவது இல்வாழ்க்கைக்கு முக்கியத்துவமளித்துள்ள ஆக்கமாக' இவர்கள் தரிசிக்க முற்பட்டிருப்பின் அந்நிலை அவைமறேபடி இருசிந்தனைகளை சார்ந்து உருவானதாகப் பச்சேமுற்பட்டிரார்' என்பதே எனது ஊகமாகும். ஏனெனில் திருக்குறளின் வாழ்வியல் நோக்கானது சமணம், பௌத்தம் ஆகியவற்றின் வாழ்வியல் நோக்கிலிருந்து தனிவாகவே வறேபட்டது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருப்பர்.

அடுத்து, திருக்குறளின் 'இல்லறம்' சார் சிந்தனைகளை வதே மரபு சார் சிந்தனைகளுடன் ஒப்பிட முயல்வோம். இச்சிந்தனைமரபானது பொதுவாக 'இல்வாழ்வையும்' அது சார்ந்த அனுபவ அம்சங்கள் மற்றும் கடமைகள், பொறுப்புகள் ஆகியவற்றை ஏற்றுக் கொண்டதாகும். உபநிஷதங்கள், புராணங்கள் இதிஹாஸங்கள் ஆகியவற்றின் கதையம் சங்கள் இதனைத் தெளிவுறுத்துவன.

இம்மரபிலே 'சமிக - பண்பாட்டு அம்சங்களை வரையறுக்கும் நோக்கில் உருவானதாகிய தர்மசாஸ்திரம்' என்ற நூற்பரப்பானது 'ஆசிரம தர்மம்' என்ற பகுதியில் இல்வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவம் தொடர்பான பல சுவீதிகளை எடுத்துரைத்துள்ளது. இப்பகுதியானது ஒருவரது வாழ்க்கைப் பதிநிலைகளை, பிரமசரியம், கிருஹஸ்தம், வானபரஸ்தம், ஸந்யாஸம் என நான்காக வகைப்படுத்துவது. அத்துடன் அவ்வப் பதிநிலைகளிற் பணிக் கொள்ளப்படவேண்டிய 'அற-ஓழுக்க நியமங்கள்' மற்றும் ஆற்றவேண்டிய கடமைகள், பொறுப்பற்றே கவண்பிய அம்சங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி எடுத்துரைப்பதுமாகும்.

மறேபடி பதிநிலைகளுள் இரண்டாவதான கிருஹஸ்தம் என்பது இல்வாழ்க்கை என்ற பதிநிலையைச் சூட்டிவதாகும். இப்பதிநிலை தொடர்பாக எடுத்துரைக்கப்பட்டாள் அம்சங்கள், திருக்குறள் குறிப்பிடும் 'இல்லறம்' சார் சிந்தனைகளுடன் பொதுவகையில் ஒத்தனவாக உள்ளன. குறிப்பாக, இல்லறத்தாருடைய பொறுப்புகள் மற்றும் கடமைகள் ஆகியன பற்றித் திருக்குறள் கூறுவனவற்றை ஒத்தசுவீதிகள் மறேபடி கிருஹஸ்தம் பற்றிய பகுதியிலும் இடம்பற்றுகின்றன. 3 அவ்வகையில் வதேமரபானது திருக்குறளைப் போலவே இல்வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டதோடு மட்டுமன்றி அதனை ஒரு நெறிமுறையாக எடுத்துப்பச்சேம் சிந்தனைப் பாரம்பரியமாகவும் கட்டத்திகழ்ந்து வந்துள்ளதை தெளிவாகவே தெரிகிறது.

இவ்வாறு இல்வாழ்க்கைக்கு முக்கியத்துவமளித்துவந்துள்ள சிந்தனைகள் என்ற வகையில் திருக்குறளுடன் வதேமரபை இணைத்து நோக்க இடமுள்ளது எனினும் இரண்டும் இல்வாழ்க்கைக்கு அளித்துள்ள முக்கியத்துவங்களில் உள்ள முக்கிய வறேபாடங்களையும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. வதேமரபிலே இல்வாழ்க்கை என்பது ஓட்டுமொத்த வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி-அதாவது ஒருபதிநிலை-மட்டுமே.

